

ESPÍGOLANT

ANEXIÓ: Abans de l'anexió, de cada 100 morts 70 eren del Manicomi i 30 es repartien entre els habitants del nostre poble. Viure a Salt, com veieu, era una garantia. En entrar a formar part de Girona la proporció ha desaparegut: Aquesta, i no cap altra! és la causa de la disconformitat dels saltencs amb l'anexió.

L'anexió

Queda clar que el Saltenc no ha perdut mai l'humor. És per això que en el Presencia del 27/7/74, Especial dedicat a Salt, entre altres coses, en Vicenç Cases, Martí Fita, Lluís Mateu, Josep Oliveras i en Salvador Sunyer-fil·l ja feien de les seves...

FARGA (I.a): Torre centenària que senyorejava damunt l'horitzontalitat de les cases de l'antic Salt, i que ara es veu humiliada pels edificis de formigó. Encara que vergonyosament abandonada (no sabem perquè), gosariem assegurar que en veurà caure més d'un, d'aquests edificis moderns que l'envolten, o si no el temps..

La Farga.

CEMENTIRI: El polígon industrial de Salt se com a pilars fonamentals les indústries càrmiques i el cementiri, que actualment ha incrementat la seva producció en un 200 %. Torçant una considerable importació de cadàvers destinat a omplir la nostra llambant piscina municipal.

La Piscina.

FONTS (Les): Dipòsits d'aigua voltats de rajols i de gent que maleeixen i parlen de bons àpats.

L'aigua.

VERDA, ZONA: Llevat el que puguin tenir de verd les "barres-girls" que s'instal·len a dojo al veïnat, de zona verda només hi ha la Devesa i para de comptar.

- SALT:**
- a) De Can Tona a Can Pixera, dos quilòmetres de entretera.
 - b) Melic de l'esquizofrènia creadora.
 - c) ...serien tantes.
 - x) i des del 1974, districte de Girona.

SUMARI

Espigolant.....	2
Editorial.....	3
Vida del Casal.....	5
Petanca.....	7
Muntanya.....	9
Salt's story.....	10 i 11
Teva/mova.....	13
Fotoconkurs.....	15
Horoscop.....	17
Por què no ets intel·ligent?.....	18
M'agrada... no m'agrada.....	18
Cagaferro.....	19

CONSELL DE REDACCIÓ

Lluís Mateu, Josep Cristófol, Quim Pla, Miquel Casellas, Joan Arnau, Narcís Burch, Josep M.ª Torras, Alfons Mateu, Eusebi Cabezas, Martí Fita, Josep M.ª Quintana.

DISSENY

J. Cristófol i G. Terribas

PORTADA: Lluís Mateu

ADMINISTRACIÓ: M. Casellas

PUBLICITAT: J. Cebrián

DISTRIBUCIÓ:

Joan Roig i Pitu Geli

REDACCIÓ

Passeig Vordaguor, s/n.º
CASAL DE JUBILATS
SALT

IMPRESSIÓ:

TIPOGRAFIA-OFFSET PAGÈS
Telèf. 42 01 07 - ANGLÈS

*

D'aquest número de LA FARGA se n'han imprès 1000 exemplars.

Autoritzem la reproducció dels articles publicats, esmentant el nom de LA FARGA.

Dipòsit Legal: GI 356 - 1979

Editorial

Des dels temps més remots el número tretze ha estat considerat un número fatal. Els nostres avantpassats havien observat escrupulosament que quan tretze persones s'asseien a una taula, una d'elles moria abans d'acabar l'any, cosa que no succeïa quan eren catorze.

La creença que el número tretze porta mala sort és ben viva encara en els nostres dies: Els hotels eviten posar el número 13 a la porta de cap habitació; els equips esportius l'eludeixen de les samarretes de llurs jugadors; els homes de negocis saben que una operació realitzada en dia tretze no pot resultar bé de cap manera. I si, a més a més, aquest dia s'escau en dimarts, ja és el màxim de la desgràcia. Això els castellans ho tener ben clar: "En trece y martes no te cases ni te embarques". El tretze, doncs, és un número fatídic, amb una misteriosa força oculta i sobrenatural.

Amb tan negre panorama semblaria lògic que els qui fem LA FARGA esperéssim l'arribada d'aquest número 13 del nostre Butlletí amb una certa temença. Algú -pessimista o supersticiós- ens havia recomanat de saltar-nos-el. (Ja fa temps, algú encara més pessimista, ens havia pronosticat que no arribaríem ni al dotze).

Però l'equip de LA FARGA som optimistes de mena i sabem que amb entusiasme i optimisme es superen tots els entrebancs i es conjuren tots els encanteris, poders malèfics... i censures, vinguin d'on vinguin.

Per això, per contrarestar els poders negatius i pessimistes del número fatal (i no pas per desafiar-los, Déu-nos-en-guard!), LA FARGA deixa per una vegada la serietat i el rigor que li són característics i surt amb aquest número de caire humorístic que, lluny d'esquivar-lo o d'evitar-lo, el número 13 hi figura ben gros i destacat a la portada.

Visca el número 13!

VIDA del CASAL

La DEL CASAL una VIDA com CAL.

Tururut, tururut, al Casal hi ha un vermut,
arribant a Sant Esteve el Casal n'és una festa,
allà hi van tots, els caradures i el senyors,
el que ho prepara és en Cebrian i tothom és invitat.

Del que hi ha no en falta res, en els plats ja no hi cap res.
pots menjar el que tu vulguis i per pagar no et preocupis,
hi ha de tot, pernil, xampany, i llonganissa,
olives, patates, formatge i vi de missa.

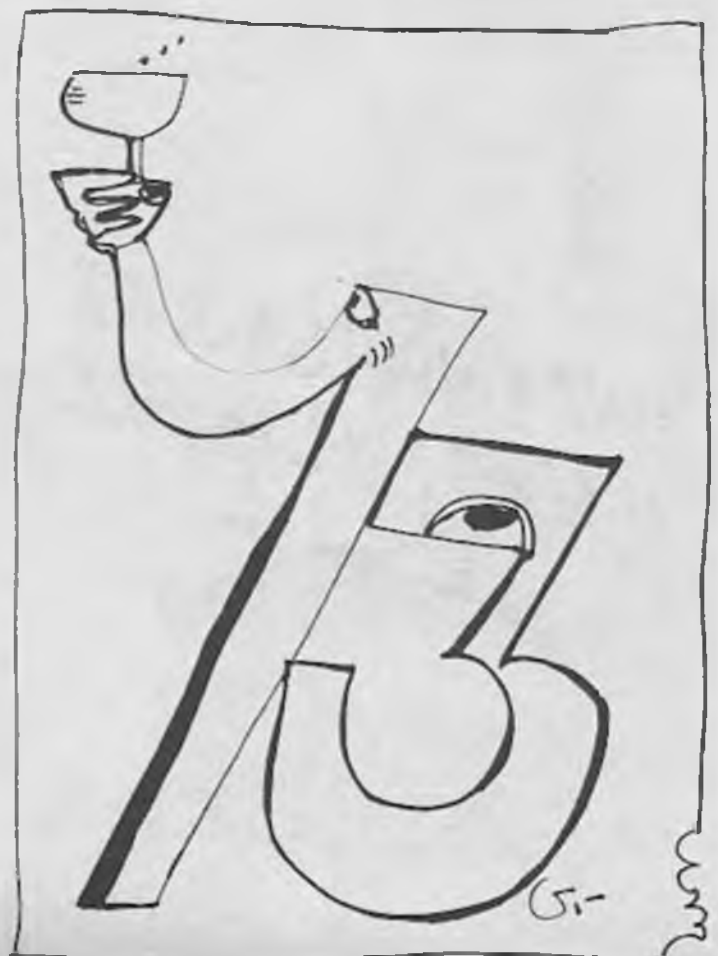
El tiberi queda bé i tothom n'és satisfet,
hi ha uns passotes esvalotats, que ningú no ha convidat,
se sent algú que diu que es pot millorar, però el que paga
(n'és en Cebrian
puix el Casal no n'és la Caixa i no té el roc sota la faixa.

De les sobralles no es llença res, molts de "bolsos" en van
(plens.
Hi ha un vell que té cor agre, algú li diu que és el
(xampany de marca;
de l'esvalot i del xivarri els HUNTSMAN en faran un
(rosari.
I perquè tot quedi quadrat els DESALT faran retrats.

Els polítics hi són presents però sempre voltats de molta
(gent,
en Joan Santana fa un discurs i uns quants cauen de
(culs,
aquestes festes tradicionals, un cop l'any mai no fan mal,
sempre i quan no sigui un vici, perquè els barruts són ja
(d'ofici.

N'hi ha que fins i tot volen cantar, perquè el vi s'ha fet
(notar.
els "xistes" hi són presents de riure de verds i de calents,
alguns comencen a marxar i d'altres a fer disbarats,
quasi sempre són els mateixos, els que han de fer de
(mossos.

però això sí tots marxen contents tot dient fins l'any
(vinent,
són quatre despistats que no s'adonen que la festa s'ha
(acabat,
però tampoc no hi ha dret perquè ni la ràdio, ni la tele ni
(els diaris no hi han estat,
però això sí, la FARGA hi ha estat present, tot el consell
(de Redacció i en Lluís Mateu.

petanca

Per BOLIC

OBJECTIU INDISCRET.

CENTRE EXCURSIONISTA SALTENC

SALT, CAPITAL INTERNACIONAL DELS ESPORTS I EL TURISME DE MUNTANYA

L'excursionisme ha estat sempre la ventafocs dels esports. Mentre milions i milions es dediquen al foment d'altres activitats esportives; mentre quantitats ingents de diners s'inverteixen en la construcció d'estadis, pavellons, pistes, piscines, velòdroms, circuits, instal·lacions de tota mena, l'excursionisme, el més pur i noble dels esports, no mereix la més mínima atenció.

Arribat el moment d'haver de decidir-se per un esport o altre, el novell esportista sap que trobarà ajudes i suports per a facilitar-li el desenvolupament de la seva afició, sigui quina sigui la faceta esportiva per la qual es decanti. Excepte si es decideix per l'excursionisme. En aquest cas el jove principiant ha de saber que no rebrà ajuda econòmica de cap mena. Tot allò que li seria sufragat pel club o la federació corresponent si es dediqués a qualsevol altre esport, haurà de pagar-s'ho de la seva butxaca si es decideix per la muntanya: equip, vestimenta, desplaçaments, quotes, carnets, assegurances, etc. I no parlem ja d'altres estímuls, com són sous, recompenses i incentius, tan corrents en qualsevol esport de competició.

Els excursionistes, efectivament, no necessitem estadis, ni pavellons, ni pistes. Ni públic que ens aplaudeixi. Ni àrbitres. Amb la muntanya en tenim prou. Però el cas és que la muntanya és cada vegada menys nostra. Les urbanitzacions, els turistes, les motos, ens estan usurpant i invadint uns espais tradicionalment nostres. És com si, un diumenge de competició els excursionistes decidíssim plantar les nostres tendes sobre la gespa del camp de futbol. Què hi dirien els futbolistes?

Per altra banda, el nostre país no té muntanyes importants. Mai no s'han preocupat de tenir-ne. Ens hem de contentar, com a màxim, amb els 3.000 metres d'altitud dels Pirineus. Quan l'any passat els del C.E.S. vam voler assolir un quatre-mil no vam tenir més remei que desplaçar-nos fora del nostre país. Vam haver d'anar a França.

A França és diferent. A França sí que s'han preocupat de tenir muntanyes altes, i ben equipades amb refugis, i un servei de socors eficient, i bones escoles d'escalada, i els millors guies del món... La trentena de saltencs que l'any passat vam passar-hi les vacances en som testimonis.

Així s'explica que l'excursionisme hi hagi esdevingut l'esport nacional. Entre altres coses, perquè els seus governants coneixen bé

les qualitats extraordinàries d'aquesta activitat. Maurice Herzog, el famós alpinista francès que va aconseguir per primera vegada a la història petxar un cim de 8.000 metres d'altitud, fou ministre de la joventut i dels esports. Molts d'altres governants del país veï han estat també alpinistes. Així ha succeït també a Suïssa i a Àustria per exemple.

No és casual, doncs, que aquests països estiguin equipats amb tantes i tan importants muntanyes. És perquè s'han preocupat de tenir-les, cosa que no ha passat mai aquí, fins ara. Les muntanyes que tenim, ja ens les hi vam trobar, no és que ningú hagi fet res per tenir-les; ni s'ha fet mai cap esforç per augmentar-ne el nombre o l'altura de les existents.

Sembla però que les coses poden canviar en el futur. Amb l'arribada de la incipient democràcia, nova gent amb noves idees han accedit a òrgans de poder, i allò que era impensable fa ben poc, és possible avui.

L'actual regidor d'esports de l'Ajuntament de Girona és un excursionista consumat. I és de Salt. L'endemà mateix d'haver pres possessió del seu càrrec declarava a LA FARGA

—Farem un quatre mil a Sant Grau.

El projecte, ambiciós però tècnicament possible està ja en marxa i LA FARGA té el goig de publicar-ne, en primícia informativa i en rigorosa exclusiva la reproducció de la maqueta i un resum dels trets més interessants.

Els avenços de la tècnica i la moderna maquinària disponible avui dia, fan perfectament factible, segons l'equip de tècnics que col·labora en el projecte, elevar l'altitud de la muntanya de Sant Grau —la més pròxima a

Salt— fins als 4.125 metres.

Aconseguida aquesta elevació, la resta ens vindrà de propina: a aquelles altures la pluja es converteix automàticament en neu; per tant, en poc temps tota la muntanya restarà coberta de geleres, que generaran rius i torrents caudalosos d'aigües pures i límpides que desembocaran al mar. Els greus problemes derivats de la contaminació del nostre riu quedaran, doncs, resolts. La proximitat de la gran muntanya provocarà un canvi climatològic molt beneficiós tant per a la salut de les persones (tothom coneix les propietats dels aires de muntanya) com per a la fauna i la flora de la comarca.

Sant Grau serà la muntanya més alta de Catalunya i de tota la Península Ibèrica i això donarà origen a una atracció turística importantíssima, que obligarà a la creació de serveis de tota mena. Salt es convertirà, així, en la capital internacional del turisme i dels esports de muntanya. L'esquí s'hi podrà practicar tot l'any, ja que a partir dels 3.000 metres la neu és perpètua. Sant Grau esdevindrà el paradís dels excursionistes, dels escaladors, dels alpinistes, que hi vindran a milers. El clima fresc i saludable de l'estiu atraurà grans contingents de turistes de tot el món.

Tot plegat suposarà un canvi substancial per al nostre poble, que gaudirà d'una prosperitat mai no coneguda ni sospitada. I el que és més important: Els excursionistes del C.E.S. no caldrà que ens movem del poble per

"fer" un quatre mil.

El projecte, doncs, malgrat el seu elevat pressupost representa una inversió rendible. Els promotors confien amortitzar-la en pocs anys.

~ SALT'S STORY ~

1 UN DIVENEDRES DE MERCAT DE L'AUTOBUI'S HA BAIXAT

2 ES AIKO SALT? PERDONI, SE NYORA HO SE QUE DIZE ESTE AHORA...

3 EL DEIXA AHA' MALA AHA'AT EL QUE ESTAN MIL DEL TERRAT PRECISAMENT EL QUE HO VOLIA SI ANAVA A VEURE LA MEVA TIA

4 COM QUE L'AUTOBUI'S ANAVA TAN DEL NO HE PUUT BAIXAR FINS AQUEST CARRE' AL FIBLET T'HAH BENS BIRREDA' EL PSICUATRIC ES A L'ALTRE COSTAT

5 I AQUI VA COMENÇAR EL CALVARI D'AQUELL POBRE D'EN PATLLARI -

6 AL MIG D'UN CARRER ES VA FICAR DE GENT A PUNT D'EXPLOTAR. DEU TREPITJADES AL PEU. COPS I MORATS PERTOT ARREU.

7 PER SORTIR D'AQUELL MAL PAS A UN GUARDIA VA PELAR EL NAS.

8 COMENÇA LA PERSECUCIO I T'OHOM ES FA DE CANTO.

9 A DINS D'UN COIXE S'HA FICAT, QUE ESTAVA MAL APARCAT.

10 NI TRES MINUTS HI HA RESTAT. SIS MOLTES JA LI HAN POSAT

11 PER BURIAR LA PERSECUCIO, CANVIA DE DIRECCIO

12 AHA' ESTAN DE COMENÇAR

Vicenç SAURINA i LOVERAS

Vicenç Saurina, nat a Girona el vint-i-vuit de Desembre de mil nou-cents vint-i-quatre, i des de l'any seixanta-sis, resident a Salt, és l'home de les idees clarividents i que té una visió molt futurista del nostre poble o de les solucions per arranjar diferents problemes que ara tenim.

— Quins són els principals problemes que tenim a Salt?

— Per desgràcia n'hi ha molt, però considero que dos dels més importants són la difosa carretera N.14 i la manca d'espais verds.

— Quines solucions preveu vostè?

— Per al primer potser el millor seria aprofitar el Passeig d'Olot per fer la sortida de Girona i acondicionar el Carrer Major de manera que el tràfec fos més racional i els peatons no poguessin envair la calçada. Això es podria aconseguir amb jardineres que separessin la vorava de l'asfalt. Per racionalitzar el tràfec es podria fer amb semàfors però no com els que normalment hi ha, sinó amb uns de molt grossos, quasi gegants, que avisessin continuament el conductor que està travessant una zona urbana. Hi faria falta també lateralment uns aparcaments per ús dels que per fer quelcom han d'aturar-se i així desterrar l'estampa tan denigrant dels Guàrdies Municipals multant a qui per anar a ingressar un taló al Banc, deixa el cotxe estacionat tansols uns minuts. La funció de l'"Urbano" és cuidar que el tràfec sigui fluït, no posar multes, perquè sinó sempre surt l'estampa de l'home sancionat i els pillets atracant un Banc cent metres més avall. Això no ho dic per dir-ho, sinó que és una experiència viscuda per mi mateix no fa pas un mes.

— Fa anys, en un programa de les Fires dedicat a la Girona Futurista, es va parlar del "Metro" Salt-Girona-Sarrià. Com ho veu?

— Perfecte. Malgrat la despesa que reportaria jo crec que és la solució ideal per estalviar combustible, purificar l'ambient i aconseguir menys cotxes per la carretera, ensems que sempre tindriem més nombre d'aparcaments per als que "impepinablement" necessitessin del cotxe per anar a Girona o Sarrià. El "Metro" o els homes amb un petit motor penjat a l'esquena per poder volar, seria la solució ideal perquè les carreteres, sense tocar-les fossin amples.

— Com resoldria la manca d'espais verds?

— El principal motiu pel qual no hi ha zones verdes és el preu dels terrenys i la manca de planificació. Això ja "no està fet" i hem d'esperar que l'Administració ho plantegi de nou. En quant a l'aprofitament dels terrenys, degut al seu elevat preu, ja fa temps havia pensat amb unes instal·lacions que podríem anomenar de "multi-ús". Ho explico. Imagineu-vos el camp de futbol de Salt ple de gom a gom per veure un partit. A la mitja part, mitjançant unes cadenes o algun altre mecanisme, la gespa comença a aixecar-se, aixecar-se, aixecar-se i com per art d'encantament apareix una pista poliesportiva on es juguen a la vegada partits de handbol, bàsquet, hoquei i es fan proves de natació. I tot això sota el sostre que hauria format la gespa. No és meravellós? Acabades aquestes activitats, pataplat... cadenes avall i el terreny per jugar a futbol de nou al seu lloc. Mireu la diferència: ara sis mil metres quadrats serveixen per jugar tansols vint-i-dos. Amb la meua idea ho podrien fer més de cent. Ja sé que el que dic pot semblar descabellat però deixem temps al temps i veureu que no ho és tant. Al pas que anem, la forta inversió que suposaria, seria en pocs anys amortitzada.

— La idea de l'Auditori de Montfullà és també vostre?

— Sí, i fins i tot ja tinc escollit el lloc on s'havia de fer. Seria una cosa de la qual se'n parlaria arreu del món. Un Auditori a l'aire lliure i amb tota la bomba panoràmica de Salt i Girona als nostres peus. S'hi podrien fer recitals de cançons, concerts, conferències, òpera, sarsuela, teatre. En fi, una cosa digna de Salt.

— El tràfec pesat que envaeix les nostres carreteres es podria evitar?

— En gran part sí. Per això faria falta un gran centre de recepció de mercaderies, per exemple a Barcelona, i des d'aquí, mitjançant una gran xarxa de cintes transportadores subterrànies repartir-ho per arreu. Així ha de ser el transport del futur. Fora contaminació i entrebancs.

— El tren "penjat" d'Olot a Sant Feliu de Guixols, era una bona idea?

— Fabulosa, ràpida, segura, econòmica i bonica. Ho tenia tot. Però està clar que avui dia els "calers" manen i el projecte va desaparèixer així com no va fer el carrilet, un tren petit que, modernitzat, ben segur que ens oferiria un millor servei del que ara tenim amb els cotxes de línia.

Vicenç Saurina ens parla també de la carretera de Salt a Sant Gregori, de la manca de monuments a les nostres places, d'idees per arranjar les nostres "fuentes provisionales" i d'un sens fi de coses que sens dubte tenen molt d'interès per al nostre poble. De l'estana que hem estat amb ell ha sortit la manera d'aconseguir un perfecte servei de neteja i sanejament. L'oferim com a primícia: Es tracta de fer papereres i abocadors per a escombraries que anessin directament a una cinta transportadora subterrània que les portés fins al centre d'incineració o aprofitament.

FOTOCONCURS

llocs inèdits de SALT

Iniciem avui el FOTO-CONCURS, un Concurs que esperem sigui mensual, sobre llocs inèdits de Salt.

Per aquest número es tracta d'endevinar:

- 1) QUIN EDIFICI REPRESENTA LA FOTO.
- 2) ESTIL ARQUITECTÒNIC
- 3) PER A QUÈ SERVEIX.

Participeu-hil Envieu les vostres respostes a LA FARGA, a nom de: NARCÍS BURCH - PASSEIG VERDAGUER, 1-SALT.

Entre els concursants es farà un sorteig, el guanyador del qual tindrà com a Premi una subscripció gratuïta anual a LA FARGA

Esperem les vostres cartes.

En el proper número es notificarà qui ha estat el guanyador.

HOROSCOOP.

pels doctors Pepi Pepet.

ARIES

ARIES (21 MARÇ-20 ABRIL)

Realment identificats amb el dibuix corresponent, els nascuts en aquest signe són molt mansos, com xaiets. Això els fa més d'una vegada, més burros que una sabata. Acostumen a tenir calers, i, per tant, són preses fàcils dels Càncer.

CÀNCER

CÀNCER (22 JUNY-22 JULIOL)

Són més putes que bonics. El seu caràcter els fa tenir molts enemics, que opinen que "tots els càncers s'han d'extirpar". La seva millor arma es la violència. Ara bé, també saben ser dòcils per a poder fotre a la gent. ¡Compte amb ells!

LIBRA

LIBRA (24 SETEMBRE-23 OCTUBRE)

Signe íntimament relacionat amb Leo. Acostumen a fer judicis tomeraris. Solen estar equivocats. Caràcter molt nerviós. Quans'encoleritzen deixen anar barbaritats. Propensos al turisme, els agrada voltar la geografia del país. Ara bé, hi ha un lloc on no anirien ni amb les despeses pagades: Rússia. Es cruen entendre de tot i en realitat se'ls pot enganyar fàcilment. Els que més els enganyen són els Sagitaris.

CAPRICORN

CAPRICORN (22 DESEMBRE-20 GENER)

Són gent molt treballadora. Miren sempre endavant, i descuiden el seu darrera. Això fa que tinguin problemes de diversa mena. No tenen sort. Quan ells menys s'ho esperen els surt un contratemps. Fàcilment reconeguts pels seus hobbyes, que són fonamentalment els muntatges electrònics.

TAURE

TAURE (21 ABRIL-20 MAIG)

Gasten molta mala llet. És la típica representació del "Macho Hispànic". Acostumen a aconseguir el que volen, moltes vegades amb mètodes violents. Són rucs i es guien per l'instint. Odien el color vermell, en canvi, els atrau el blanc. Solen ser del Madrid.

LEO

LEO (23 JULIOL-23 AGOST)

Degut al seu nom es pensen ser els reis de tot. Se'ls pot reconèixer fàcilment perquè sempre volen ser els protagonistes. La majoria de cops ni se n'adonen que fan el ridícul. És un signe denigrant. Nosaltres, d'ésser d'aquest signe, en farem creus.

ESCORPIO

ESCORPIO (24 OCTUBRE-22 NOVEMBRE)

Són picadors nats. Típic en ells és pujar a les auto-stopistes. Molt ben entesos amb els Gèminis degut a les seves comuns apetències. No són "masclistes". No tenen mai fred ja que són autèntiques estufes ambulants. Són en gran part, els culpables de la carència dels Virgo

AQUARI

AQUARI (21 GENER-19 FEBRER)

Passen molta set, però a part d'això els nats sota aquest signe són els més feliços de tots. No tenen problemes i quan els tenen beuen per a no recordar-se'n. No són gent d'estar lligats a una llar. Els agrada viatjar contínuament. Són grans fumadors.

GÈMINIS

GÈMINIS (21 JUNY-22 JULIOL)

Personatges molt afecionats a les ciències exactes... (matemàtiques, geometria...) Els números són la seva obsessió. Els atrau principalment el 69. Es solen casar més d'un cop, perquè la multiplicació es operació bàsica a la matemàtica. Els mascles acostumen a estar quadrats i les femelles tenen corbes molt ben dibuixades.

VIRGO

VIRGO (24 AGOST-23 SETEMBRE)

D'aquests ja quasi no en queden. Són tots molts bons nanos, ara bé la temptació és molt forta, massa forta com per a poder la rebutjar i, "zas", cauen.

Diferencien molt bé el dolent del bo. Solen ser addictes al bingo i a les publicacions de premsa.

SAGITARI

SAGITARI (23 NOVEMBRE-21 DESEMBRE)

Es un signe tot misteriós. S'han amagat sempre del que en realitat són. Es contradueixen moltes vegades. Busquen tot sovint que altra gent els resolgui problemes que ells són incapaços de resoldre. Fan servir tota mena d'artimanyes per aconseguir-ho. S'identifiquen amb Maquiavel. Típic en ell és tenir el cap gros.

PISCIS

PISCIS (20 FEBRER-20 MARÇ)

Es complementen molt bé amb els Aquaris, ja que uns tenen i no són, i els altres són i no tenen (segur que no ho enteneu, però nosaltres tampoc). Són unes mantes que no toten ni brot. Són tan feliços com els seus amics Aquaris.

Els estudiants nascuts en aquest signe solen anar sempre força "peixos".

per què no ets
intel·ligent?

M'AGRADA... NO M'AGRADA

per El Fargaire

RELACIONEU AQUESTES FRASES AMB PERSONATGES DEL CASAL

1. — Companys i companyes...
2. — No et mereixes ni el carnet d'identitat.
3. — "En Francia todas las calles son rúes".
4. — Ara... Va en sèrio... Exactament.
5. — "La zorra guarda la viña".
6. — El único fullero que hay aquí es usted.
7. — I li vaig dir... A què aspireu tu, manyac?
8. — Jo no ho sé, ail m'ho han dit...
9. — Sí no us en adoneu es que sou llanuts.
10. — Si no m'ho publiqueu aquí, ho faré a la competència.
11. — Farem un quatre mil a Sant Grau...!!!
12. — En Burch porta ulleres?
13. — No fotis la pilota a la vella i vina a tirar.
14. — "Yo toco más quemí hermano".
15. — Da qué vols el Cacaolat de taronja o llimona?
16. — "Sóc" fet "lo" que "sóc" pogut.

"BAREMO"

- O No comment.*
1 Denigrant. Fest'ho mirar.
2 Que n'ets de burro fill meu!
3 Què tots carcant?
4 Gamarús!!!
5 Força primitiu.
6 Ja t'hi fas però no tens sort
7 Quina marxa!!!
8 Estàs en el camí.
9 Bon nanu.
10 Madur.
11 Vas embalat.
12 Líniaaaaaa !!!
13 Ets una Farga.
14 Ets una fava.
15 Per un pel.
16 BINGOOOOOOOOOOOOOOOOO!!!!!!!

ACLARIMENT

Per error d'impremta, en el passat número de LA FARGA no apareixia el nom de l'autor de l'article "Una dansa per a un poble", l'original del qual anava signat per JOSEP PONS.

UNA TERRA DE 6'41 KM2. QUE EXPORTA

Salt, és un poble que avui exporta. Durant molts i molts anys la balança de pagaments del territori saltenc era deficitària, puix la importació sobrepassava en molt l'exportació. Era fort el dèficit exterior. Ara la cosa ha variat. M'agrada que sigui així!

És a partir de la nova democràcia que les estructures saltenques es posen en marxa i comencen a produir... i els fruits aviat seran exportables...

A les primeres eleccions generals exportem a Madrid a Salvador Sunyer, que ens representarà al Senat. Tota una proesa, un saltenc a les Corts.

Amb les eleccions municipals exportarem a l'Ajuntament de Girona: Alfons Moré, Joan Vidal i Gayolà, Josep Cristòfol i Manuel Nonó... són noms vinculats d'una manera o altra amb el poble de Salt. L'Ajuntament de Girona, fins aquelles dates pràcticament desconegut per a nosaltres, serà trepitjat per sabates de persones que viuen o coneixen Salt.

L'exportació al Consistori gironí, fou el pas decisiu per saltar a la Diputació i Joan Vidal i Gayolà fou el primer en passar-hi i el primer en resultar-ne president.

El pas cabdal i més important, però, ha vingut després. Amb les eleccions al Parlament de Catalunya, el tràfec exportador arribarà a un nivell considerable i la balança de pagaments es veurà sumament beneficiada a favor de les exportacions. En aquests moments hom suposa que l'endeutament que anys enrera teníem està força saldat, engruixint-se de manera notable l'índex de beneficis que la vila saltenca en treurà a curt i a llarg termini.

Salvador Sunyer ha tornat a la política i ara és diputat al Parlament de Catalunya. Joan Vidal i Gayolà és qui ha fet el salt més amunt: de la Diputació de Girona, al Parlament de Catalunya i del Parlament català al govern de la Generalitat, des d'on ha cridat a Manuel Nonó, perquè des de l'Ajuntament de Girona vagi a un alt càrrec de la nostra institució autonòmica. Mentrestant en Josep Cristòfol ha entrat al consistori de la capital, per ocupar-se de la regiduria d'Esports i l'Alfons Moré ha passat a la Diputació en substitució de Joan Vidal i Gayolà.

Tot un escacs polític a resultes

dels esdeveniments que han succeït. El resultat és positiu i esperançador per a Salt. Estem representats a les diferents institucions catalanes i allà hi tindrem veu: Consell Municipal, Ajuntament de Girona, Diputació, Parlament de Catalunya i Govern de la Generalitat. Ara mirarem de recollir-ne els fruits de la nostra presència.

SALT: LAS VEGAS DE CATALUNYA?

He quedat visiblement sorprès en conèixer la notícia que un grup de persones del poble estava recollint signatures per a demanar al Consell Municipal que s'assignés a Salt el meritíssim títol de: "Las Vegas de Catalunya".

Vull dir públicament que no estic gens d'acord amb el títol que hom proposa donar a la nostra estimada vila.

Val la pena remarcar pels qui no ho saben que tenim des de fa temps 3 títols ben representatius per al nostre poble.

El primer i tal vegada el més popular, és el de "SALT DE CAN TONA A CAN PIXERA", eslògan ben arrelat que ha donat origen al nostre himne municipal.

El segon títol és el de "SALT, MELIC DE L'ESQUIZOFRÈNIA CREADORA", elegit en un concurs després de renyida lluita propagandística, entre més de 200 participants.

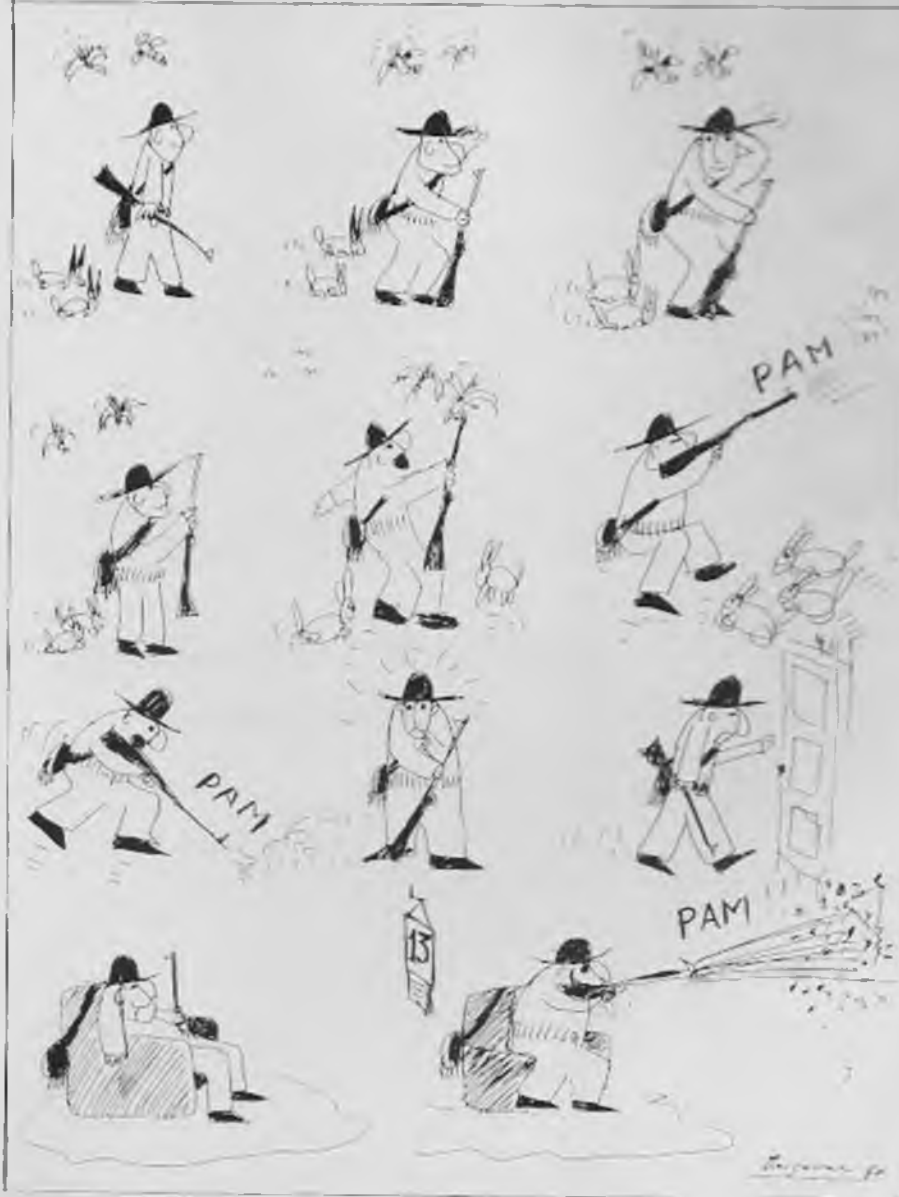
El tercer és: "SALT, PORTAL DEL TURISME DE MUNTANYA", eslogan escaient i ben pensat per a promocionar la nostra vila com a centre d'arribada i sortida de tota mena de turistes.

Tenim doncs tres títols, tots ben importants i significatius, per a designar al nostre benvolgut poble. Tres, per un de sol Girona, la capital tres vegades immortal!

No m'agrada doncs, aquesta campanya popular per imposar a Salt, el títol de "LAS VEGAS DE CATALUNYA". Salt no té sales de festa, ni casinos -abans encara teníem bingo- ni parcs d'atraccions, ni massa milionaris de barret de copa. De cinema només dissabtes i diumenges, i de pubs, algun escadusser. Només hi podríem comptar amb els diferents bars on passar-hi l'estona i fer-hi la manilla o el canari. Això és gairebé tot!

Per això manifesto ben clar que no m'agrada ni trobo encertat l'esmentat títol que es proposa i en tot cas suggeriria canviar-lo per un altre de més personalitat: "SALT: LA PAMPA DE LES COMARQUES GIRONINES".

L'ACUDIT FOLL PER Bugarac

el número 13

Un vell adagi castellà diu: "Vale más pájaro en mano que 13 patadas en los faldones". Ja heu endevinat que, de fet, no diu "faldones" sinó una altra paraula que també rima.

Des de llavors, el número 13 ha estat signe de mala estrugància.

LA FARGA compleix 13 mesos. Potser una mica més; en això de l'edat tothom retalla. Hem arribat, però, al número fatídic. Algú preveia que ni aquí arribaríem. Sempre hi ha els superpesimistes. Déu faci que aquest exemplar no surti un dimarts. Llavors sí que seria la fi.

Jo sóc més optimista. I, en contra de molts, el número 13 m'agrada més que el dotze, sobretot tractant-se de LA FARGA. Que tot això serveixi com a homenatge als Huntsman's. La seva dissort ha començat abans del 13.

Perquè veieu que el 13 m'agrada, faig una proposta: Que la carretera de la vergonya només tingui 13 clots, que la Junta del Casal tingui 13 membres, que els de la Petanca juguin amb 13 boles, que al bar del Casal només es puguin prendre 13 copes, que només es puguin jugar 13 ptes. al canari, que el Consistori de Girona doni 13 milions a Salt, que els Jubilats cobrin 13 mil duros al mes, que tothom —des del manobre fins a l'empresari— cobri 13 mil ptes. a la setmana, que el paquet de tabac valgui 13 ptes, que els nens no es bategin fins a 13 anys, que el Papa governi un màxim de 13 mesos, que els governants hagin de donar comptes al poble cada 13 dies, que els habitants de Salt cada 13 dies es passen de 13 mil es distribuïxin a sorteig al centre de Girona i per Montjuïc, que es facin 13 milions de vivendes noves a tot el país, que es creïn 13 milions de llocs de treball nous, que a tot el món es destrueixi i n les homes atòmiques que passen de 13....

Què!...Us adheiriu a la meua proposta?

16 Vado Ferrández	8 A. Echave
15 Pitu Busquets	7 J. Martín
14 Nicolás Muñoz (Nico)	6 Silveri
13 Julià Gómez	5 L. García (Gordón)
12 Josep Cebrían	4 J. Ros
11 Josep Cristófol	3 A. Muñoz (Amancio)
10 Antoni Peruga	2 J. Torras
9 Emili Serra	1 Santana

SOLUCIONS:

PER QUÈ NO ETS INTEL·LIGENT?

BURXETA